neerlands postduiven orgaan

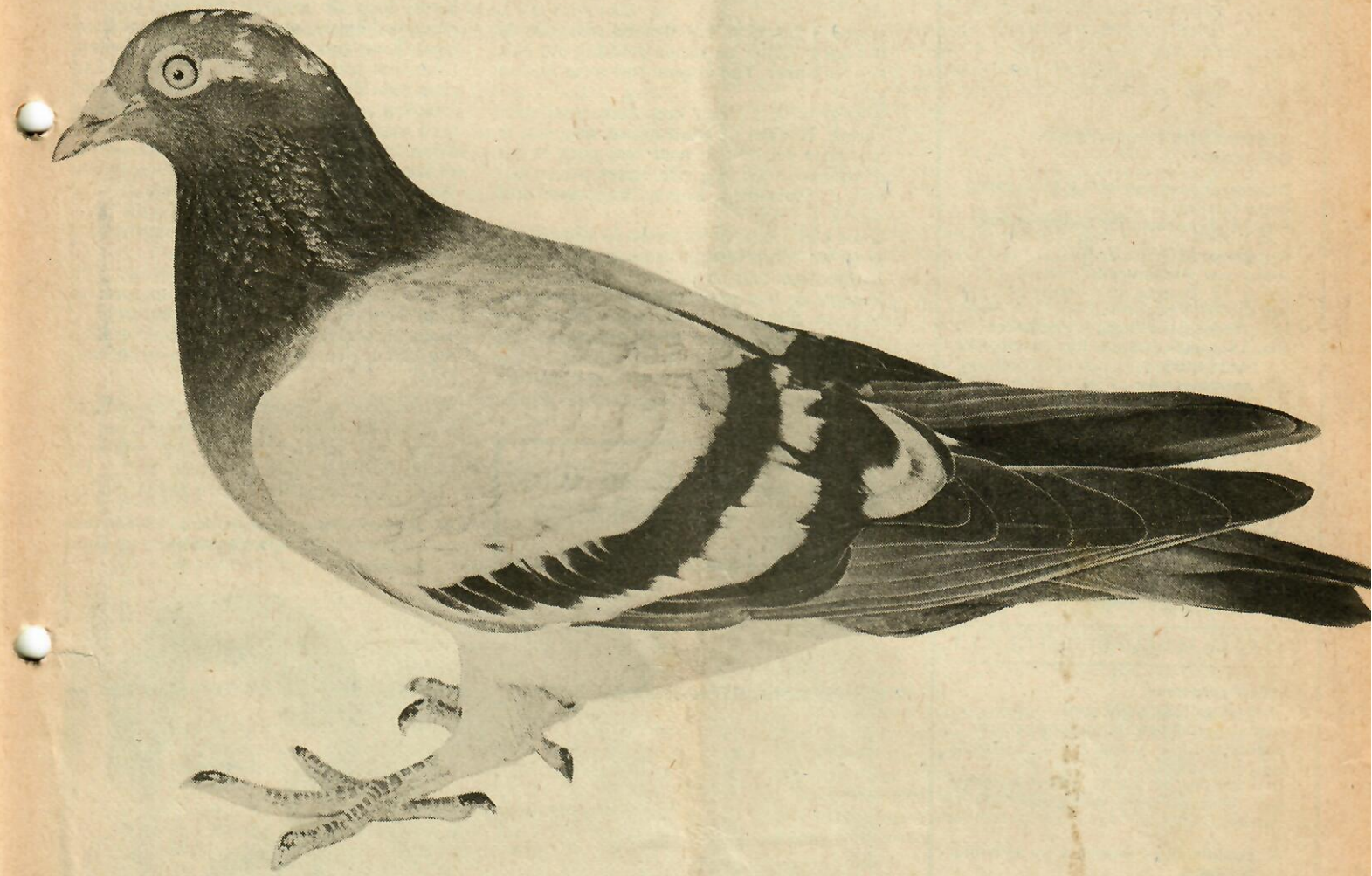

11 augustus 1977
30e jaargang - no. 31
Verschijnt wekelijks

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE N.P.O. EN AANGESLOTEN BONDEN

INHOUD:

Nationaal Dax voor Koos Verhaar, Roosendaal	*970*
In deze tijd	*971*
Nationale concoursen	*973*
Weekmengeling	*974*
Het verloop der vluchten	*974*

Dit is de 'Tik' van Koos Verhaar, Roosendaal. Op nationaal Dax met de record-deelname van 11.660 duiven, sloeg ze al haar concurrenten met een grote voorsprong 'kock out'. Een prachtige prestatie van deze driejarige nestduivin, waarover in dit nummer meer.

NEERLANDS POSTDUIVEN ORGAAN

Officieel Orgaan van de N.P.O. en aangesloten bonden.
Waarin opgenomen De Limburgiaduif

Redacteur: M. A. de Zeeuw.
Adres van administratie: Nieuwe Fellenoord 12, Postbus 256, Eindhoven. tel. 040-437003. Postgiro 1125459 t.n.v. Neerlands Postduiven Orgaan, Eindhoven.
Bank: Slavenburgs bank, Eindhoven - rek. no. 6443.01.015.
Abonnementsprijs: *f* 34,— per jaar, *f* 17,75 per halfjaar en *f* 9,50 per kwartaal bij vooruitbetaling. Kollektief verenigingsabonnement (alle leden) *f* 31,— per jaar. Weekabonnees (in plaatsen waar agenten zijn) 80 cent per nummer. Losse nummers 100 cent.

Alle kopij dient UITERLIJK DONDERDAG in ons bezit te zijn om in het nummer van de daarop volgende week te kunnen worden opgenomen. De opgave dient schriftelijk te geschieden.

TYPE OF SCHRIJF DUIDELIJK S.V.P.

Advertentietarief
drukspiegel 261 x 190 mm
aantal kolommen: advertentiepagina's 5 kolommen, elk 37 mm breed; tekstpagina's 3 kolommen, elk 58 mm breed
prijs per mm per kolom: advertentiepagina's 100 ct. per mm tekstpagina's *f* 220 ct. per mm.

Kontrakttarieven worden u op aanvraag toegezonden.

Voor verkooplijsten speciaal tarief, inlichtingen bij de administratie.

In kleur. Indien de advertentie geheel of gedeeltelijk in blauw wordt gedrukt, wordt de advertentieprijs als volgt verhoogd:

tot ¼ pagina	*f* 25,—
van ¼ tot ½ pagina	*f* 50,—
van ½ tot ¾ pagina	*f* 75,—
van ¾ tot 1/1 pagina	*f* 100,—

Indien dit blad naar alle Nederlandse postduivenliefhebbers wordt gezonden (oplage plm. 56.000) worden de advertentieprijzen met 65 pct. verhoogd.

Het eerstvolgende nummer waarvoor dit geldt is no 32 wat verschijnt op 18 aug. a.s.

NATIONAAL DAX

voor 3-jarige nestduivin van Koos Verhaar, Roosendaal

*** De belangrijkste stijging van het aantal deelnemende duiven op Dax: 11.660 (een record) bevestigde wat zich op St. Vincent al liet aanzien, dat de belangstelling voor de grote fond sterk toeneemt.**
*** Aanvankelijk zag het er naar uit, dat Dax een traag verloop zou krijgen. Zuid sluit maandag- en noord dinsdagavond en later in de week zijn er overal veel duiven nagekomen, zodat niet van een rampvlucht gesproken kan worden.**

Koos Verhaar, een 25-jarige machine-bankwerker/lasser uit het Westbrabantse Roosendaal, deed iedereen in Nederland de baard af met zijn opzienbarende constatering om 9.13 uur maandagmorgen. Niemand had wellicht zó vroeg de Dax-vliegers verwacht. Oók Koos Verhaar niet! Het moet gezegd: 'Hij hed 't nog slechter als 't dufke zêlf...!'
Vanaf 't moment dat bekend was dat de duiven eindelijk de zondagmiddag om half één los waren, had ie geen rust meer in zien gat.
's Avonds in z'n bed kon ie de slaap niet vatten. Hoewel de wind noord was, was ie 's avonds voordat ie naar bed ging in het stikdonker toch nog effe buiten wezen kijken... Natuurlijk kon er nog geen duif wezen...
Koos had 3 fijne duiven mee. In zijn vereniging 'de Vrijheidsduif' aan de Kaai 4 te Roosendaal had hij in '76 van Dax en St. Vincent de 1ste gewonnen en dit jaar op St. Vincent flikte hij 't em weer! Nationaal eveneens aan de kop: 18e Nationaal... De 3-jarige geschelpte duivin H'74-205603 zorgde voor deze topprestatie en stond daarom bovenaan de lijst als 1ste getekende. Zijn 2e getekende was de 'TIK' H'74-2380484, een klein vetblauwsproet duivinneke, dat in '76 al de 40e nat. St. Vincent won en in Roosendaal de 1ste met 20 minuten los... Als je zulke azen in de race hebt, moet je overal op bedacht zijn.
's Morgens in alle vroegte was de vrouw van Koos al een paar maal wezen kijken, omdat Koos door de jongste telg, die 's nachts nogal had liggen spoken en nu in diepe slaap tegen Koos aan lag, in bed werd gehouden. Daardoor was hij veel later op dan hij van plan was. Zijn vrouw hield echter voortdurend een oogje in het zeil of er toevallig nog geen duif was.
Zo ook rond 5 over negen. Koos was zich in de keuken aan 't wassen toen zijn vrouw zei: 'Koos d'r zit een jonge op de klep...'
"n Jonge? Wat voor kleur heeft ie?...'
"t Is 'n blauwe', antwoordde zijn vrouw niets vermoedend...
''n Blauwe?'... Koos richtte zich op... en terwijl hij naar de keukendeur vloog, zei hij nog: 'Maar ik heb geen blauwe jongen...'
Toen hij een seconde later de duif op klep zag zitten, riep hij: 'Maar dat is er ene van Dax!'

Wat er toen gebeurde, kunt u zich wellicht voorstellen. Koos had de Dax-duiven zó vroeg niet verwacht. Het raam was nog dicht, de klok stond niet klaar etc... De 'TIK' loopt het snelst binnen zonder dat de

tekst en foto's
wim pollmann

- **Koos Verhaar, Roosendaal, 25 jaar oud en al een nationale overwinning op Dax. Proficiat!**

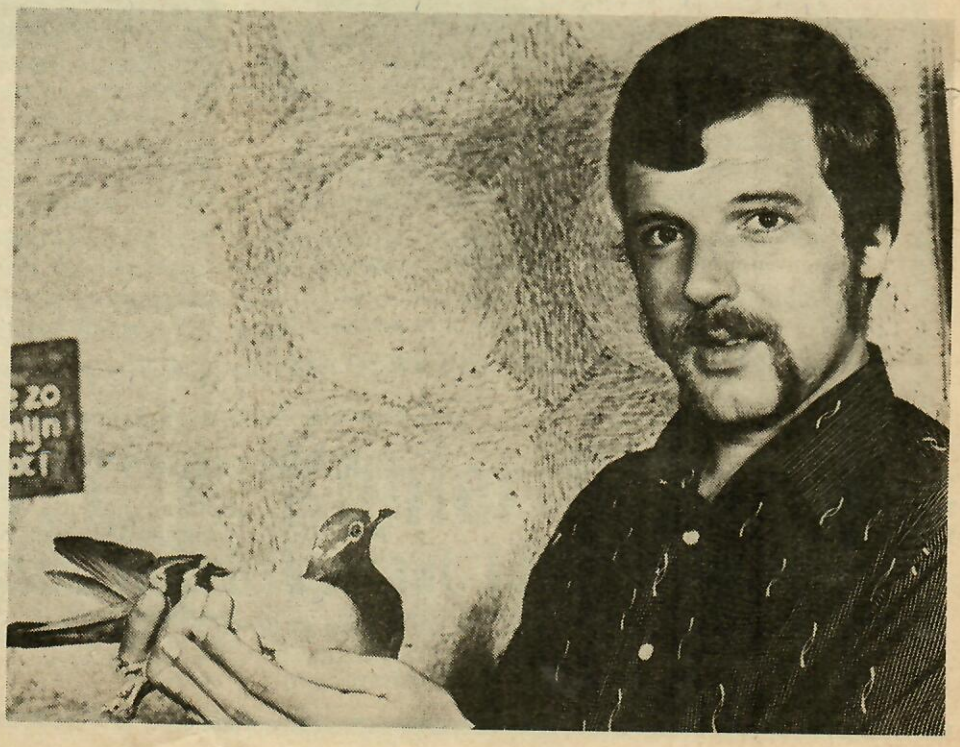

IN DEZE TIJD

dinsdagmorgen vroeg, 2 augustus, kijk ik nog uit naar een duif van Dax. Zondagmiddag om 12.30 uur werden ze gelost en van maandag rond de middag af heb ik op m'n ingekorfde duiven gewacht. Ik kon zo hard niet wachten dat er een beetje vaart in kwam: 1 x slechts behoefde ik te klokken. De Wandelaar, die in keurige glijvlucht naar beneden kwam en tegen z'n gewoonte in best binnenliep. Dat brak de spanning. Een duif thuis en de punten binnen. We hadden er 4 van de 46 gisteravond. Elders 5 van de 100, 7 van de 93 enz.
Dus vanochtend dóór klokken. Dat wil zeggen: wachten en kijken en tot nog toe niets zien.
Overigens werden er, behalve dan bij ons, nogal wat duiven ingekorfd. In S., met een wat grotere vereniging dan de onze, 150 stuks. Iemand korfde zelfs jaarlingen in, die matig voldeden. En dat naar verder dan 1000 km!!

Ik sta bekend als iemand die op overnachtvluchten niet sterk is. 'Hij heeft ze er niet voor', zeggen ze. Een groot fondman, specialist op St. Vincent, Barcelona, Pau, Dax etc. en die vroeger in onze bond vloog, belde me eens: 'Ga toch naar ver! Al dat gepruts op korte afstanden maakt je naam niet, vroege prijzen op overnachtvluchten doen dat wel!'

Misschien heeft de man, vanuit zijn oogpunt bekeken, gelijk. Mijn oogpunt is veel anders. Het snelle (ook wel langzame) spel van 100 tot 615 km bekoort me veel meer. En naam voor de eerste bladzijde van de krant en bezoek van rijke kopers uit het verre Oosten, interesseert me geen cent. Ik ben oud genoeg om te weten dat nòg meer eten me niet gezonder en gelukkiger maken.
Daar komt bij dat het wachten op duiven van de verre fond me veel te lang duurt. Vooral als het zoals met de twee Dax'en van het voorbije weekend niet al te vlot marcheert. Tenslotte heb ik grote bezwaren tegen het verspelen van echt goede duiven op dergelijke afstanden. Want we weten het toch, dat een slechte vlucht van 1000 km de gelederen veel meer dunt dan een van 500 km.

Uit bovenstaande is af te leiden dat men niet alleen duiven nodig heeft die 1000 km kunnen vliegen, doch dat we zelf als melker en als mens geschikt moeten zijn voor de verre fond.
Iemand zoals ik, die dan toch terwille van de punten er een paar opzocht in een best gepresteerd hebbende doch toch ergens moegestreden stal, moet wijzer zijn. Hij moet eventueel het kampioenschap generaal z'n deur voorbij laten gaan.
Een ander iemand die z'n matige vliegers nog een kans geeft op Dax, handelt als een duivenhouder en niet als een liefhebber. Allemaal melkers die wat instelling betreft ongeschikt zijn voor de verre overnachtvluchten.
Wie is wèl geschikt? Die a: er de duiven voor heeft, b: ze er van jongaf aan op voorbereidt, c: de duiven in het jaar dat het moet gaan gebeuren met veel zorg ontziet en opleidt, d: kan wachten zonder 'de zenuwen' te krijgen en dit wachten bovendien graag doet.
Die man die me destijds belde, is er een goede voor. Ook de liefhebbers die naast vitesse en midfond een apart ploegje reserveren en klaar maken. Ik ken meerdere van dergelijke liefhebbers in m'n omgeving. Ze zijn meestal wat hokinstallatie, aantal duiven en mogelijkheden betreft aan de grote kant. Maar ze draaien mee en vaak niet zonder succes. Per saldo leveren zij voor de bedoelde concoursen ook de meeste duiven.

Geschikte duiven er voor hebben is een zaak niet zonder belang. Toch niet het meeste belang. Het klaarmaken en vooral het ontzien, zijn van grotere betekenis.
Als 'n Belg schrijft dat in vitesse fond steekt, waarmee gezegd wil zijn dat goede duiven in wezen alles kunnen, heeft hij voor een groot deel gelijk. Ook al zijn er soorten waarmee je niet naar verre fond kan en ook waarmee je op korte drachten weinig klaar maakt. Maar de voorbeelden zijn er te over en 'n Belg bewees dat vele keren dat duiven, die jaren niet verder kwamen dan 500 km (omdat ze het daar zo best deden) later uitstekende prestaties leverden op de grote afstanden.
Maar dan wel klaarmaken en ontzien. Niet zo'n klepper eerst 12 keer op kortere drachten inmanden en dan als toegift (omdat hij na 3 of 4 jaar toch wat langzamer werd) nog eens meer dan 1000 km laten doen.

Dat ervaring hebben en in het seizoen van de verre vluchten ontzien worden, is hoogst belangrijk. Ik sprak er met 'n Belg over of ik de Wandelaar na kop van Corbeil en een verzeten 1e prijs regionaal (toch nog de 2e) op Orléans, ook nog voor Chateauroux zou inmanden. 'n Belg reageerde logisch: 'Als Chateauroux zwaar wordt en u moet 10 dagen later inkorven voor Dax is de kans op succes klein. Duiven die zwaar en veel moeten werken, dienen niet alleen lichamelijk doch ook geestelijk uitgerust te zijn.'
Dus korfde ik de Wandelaar voor Chateauroux niet in. Hij ging naar Dax met 4 weken rust in z'n lijf en had geestelijk en lichamelijk reserve genoeg. Gelukkig had ik hem niet nodig op Chateauroux (zoals achteraf bleek) want ik klokte van de 10 meegegeven duiven er 7 in 20 minuten. Zelfs 4 in 4 minuten, terwijl toch de snelheid niet hoger was dan 1075 m voor m'n eerste duif. Van die 7 korfde ik er toch 2 in voor Dax en daar wacht ik nu op.

Ik beweer hier niet mee dat ze zonder naar Chateauroux geweest te zijn nu wel in de klok zouden zitten, doch ik houd vol dat lichamelijk èn geestelijk uitgerust zijn zwaarder wegen dan de zogenaamde specifieke geschiktheid van zekere soorten.

De wind is, net als van zondagmiddag toen ze gelost werden, nog steeds Noord. Maar daar gaat verandering in komen. Het haantje op m'n schoorsteen neigt al naar West en de voorspellingen spreken zelfs over Z.W. Als dat een feit wordt,. zullen er vele dolaards nog steun bij vinden.

v.d.H.

EN OVER DUIVEN:
Het verspelen van massa's jonge duiven, zoals dit seizoen plaatsvindt (gelukkig niet overal even erg) geeft ons toch wat te leren. Speciaal de tussen haakjes gezette woorden. Dat bepaalde streken en afdelingen of kringen extra slaag krijgen bedoel ik niet in de eerste plaats. Wèl als we in vergelijking met andere leden in onze club extra verliezen lijden. Er is dan meer in het spel dan het slechte weer, storingen e.d.
Gedacht moet worden aan een zekere ongesteldheid. Een lichte nauwelijks merkbare darminfectie bijvoorbeeld, kost bij tegenzittende vluchten extra veren. Daarom is de grootste voorzichtigheid geboden als u (of ik) meer jongen verspeel(t) dan de maats. Offer niet alles op. Met late jongen open plaatsen op het vlieghok vullen, geeft bijna nooit succes.

v.d.H.

drengels ervoor zitten, dus sukkelde een beetje. De doffers, die de duivin op de klep zagen, vlogen tegen de drengels aan... het was een zenuwen-toestand. En intussen tikten er kostbare minuten weg... Al die doffers vastzetten was ook zo'n karwei, dus maar roepen... Ja hoor, eindelijk kwam ze binnen.
Koos was zo nerveus en zo geschrokken van deze onverwachte thuiskomst dat ie niet in staat was om op het rood-wit-blauwe papierke het ringnummer van de 'TIK' te schrijven...
Als ik diezelfde dag tegenover Koos Verhaar zit om zijn belevenissen van die dag op te tekenen en hij juist gehoord heeft, dat hij waarschijnlijk de 1ste Nationaal zal winnen mét de auto, kan hij het allemaal nog niet geloven.

De 'TIK' met ringnr. H'74-2380484, die de oorzaak is van al deze opwinding, kocht Koos in '75 voor *f* 12,50 van zijn buurman Herman Vos.
Als jong had Koos haar vele malen zien thuiskomen. De 'TIK' deed als jong alle vluchten met Orléans (449 km), Bourges (521 km) en Chateauroux (563 km)... Ze kwam echter zeer slecht binnen. Van Chateauroux kwam ze om kwart over elf als een steen uit de hemel, doch ze werd pas om vijf over half een geconstateerd... ze had overal de eerste kunnen winnen met grote voorsprong...
In '75 ging ze een paar keer mee tot Chateauroux, maar zat niet vroeg. Koos zag echter wat in de 'TIK' en toen Herman Vos met de duivensport stopte, kocht Koos de 'TIK'. 'De TIK' heeft ambitie, legt Koos uit. Ze kwam altijd hetzelfde uit de goede hoek.
Koos wende haar over maar had er aanvankelijk geen geluk mee. Op St. Quentin bleef ze weg. 3 à 4 weken. 14 dagen voor Moulins kwam ze terug, onder de olie. De 'TIK' paarde aan en op een 'stand' van 2 dagen broeden ging ze mee naar Moulins. En zie, ze won prijs. In de middenmoot.
De 'TIK' moet mee naar St. Vincent, besloot